

אנונימיות - הכלי היחיד שהוא חובה בתכנית

אנו ארגון אנונימי של **שנים-עשר הצעדים**, ולכן, בפגישות שלנו אנו מזכירים שמות פרטיים בלבד.

אנו נמנעים משיפוטיות וויכוחים. איננו נכנסים האחד לדברי השני. אין דיונים. יש רק התחלקויות. בכך, אנו מבטיחים חלוקה חופשית ופתוחה.

האנונימיות מאפשרת לכל אחד מאתנו את חופש הביטוי, שומרת על פרטיות החברים ומבטיחה אותנו בפני רכילות. לכן, מה שאנו שומעים בפגישות והדברים שאנו מתחלקים עליהם עם חבר **קודא** אחר מחוץ לפגישות, צריך להישמר בסודיות ובכבוד.

האנונימיות מאפשרת לנו את החופש לחלוק את מחשבותינו ורגשותינו בפגישות ללא חשש. מה שנאמר כאן ומה שנשמע כאן, נשאר כאן.

צד נוסף של האנונימיות הוא שכולנו שווים בתכנית, בין אם אנו חדשים ובין אם אנו ותיקים. המקצוע והמעמד החברתי שלנו מחוץ ל**קודא** אינם משנים כלל. אין לנו "כוכבים" או "אנשים חשובים" - אנו נפגשים פשוט כתלויי-יתר.

האנונימיות מבטיחה שלאף אחד אין את הזכות לגלות לאחרים שאנו חברים ב**קודא**.

יש להתנהג בדיסקרטיות כשפוגשים חברי **קודא** בציבור, ולא לספר עליהם שהם חברים ב**קודא**. כמו כן, כשמתקשרים לחברים ומדברים עם בני הבית, או כשמשאירים הודעות במזכירות אלקטרוניות, אין להזכיר שום דבר שיסגיר את העובדה שהם קשורים ל**קודא**.

האנונימיות ברמה של אמצעי התקשורת: עיתונות, רדיו, טלוויזיה אינטרנט, סרטים וכו', פירושה שנזדהה רק בשמנו הפרטי כשאנו מופיעים שם.

האנונימיות שמתייחסים אליה במסורת **האחת-עשרה והשתים-עשרה** מבטיחה לנו שנציב את העקרונות לפני האישיות.